

WYBIERZ ŻYCIE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 13 listopada

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 2,8-9; Rz 6,23; 1 J 5,12; Pwt 30,1-20; Rz 10,6-10; Pwt 4,19; Ap 14,6-12.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię. Położyłem dziś przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz przeto życie, abys żył, ty i twoje potomstwo” (Pwt 30,19).

Kolejna smutna historia. Otóż u pewnej młodej kobiety, mającej dwadzieścia dwa lata, lekarze wykryli śmiertelną chorobę. Nowotwór mózgu. Mimo cudów współczesnej medycyny nic już nie można było zrobić. Czekają ją to, co nieuchronne. Ale ta młoda kobieta nie chciała umierać.

Tak więc wpadła na pewien pomysł. Postanowiła, że po śmierci jej głowa zostanie umieszczona w ciekłym azocie i poddana głębokiemu zamrożeniu w celu zachowania komórek mózgu. Jej mózg będzie czekał — pięćdziesiąt, sto lub tysiąc lat — aż kiedyś w przyszłości, gdy technologia będzie dostatecznie zaawansowana, informacje zawarte w jej mózgu zostaną przeniesione do komputera i w ten sposób będzie ona mogła „żyć” dalej, może nawet wiecznie.

To smutna historia. Nie tylko dlatego, że młoda osoba stanęła w obliczu śmierci, ale także z powodu tego, w czym pokładała swoją nadzieję na życie wieczne. Jak to jest w przypadku większości ludzi, ta kobieta pragnęła żyć, ale wybrała drogę, która ostatecznie nie doprowadzi ją do tego celu.

W tym tygodniu, kontynuując studiowanie *Księgi Powtórzonego Prawa*, przyjrzymy się wyborowi życia i danej nam możliwości takiego wyboru, ale na Bożych warunkach zaoferowanych nam łaskawie przez Dawcę Życia, który to życie także podtrzymuje.

Nikt z nas nie prosił się na ten świat. Z pewnością nie wybraliśmy swojego zaistnienia ani nawet tego, gdzie się urodziliśmy i kim są nasi rodzice.

Podobnie było z Adamem i Ewą. Oni także nie wybrali tego, iż zostali stworzeni przez Boga — podobnie jak jakiś liść, kamień czy jakaś góra. Jako ludzie otrzymaliśmy nie tylko istnienie (podobnie jak kamień) i życie (ameba też żyje), ale życie rozumnych istot stworzonych na obraz Boga.

Jednak nie wybraliśmy także i tego, iż zaistnieliśmy jako rozumne i wolne istoty, stworzone na obraz Boga. Dlatego Bóg oferuje nam wybór, czy nadal chcemy istnieć i żyć. Możemy wybrać, czy chcemy żyć wiecznie dzięki temu, że Jezus umarł za nas na krzyżu.

Przeczytaj Rdz 2,8-9.15-17; 3,22-23. Jakie dwie możliwości Bóg dał do wyboru Adamowi w kwestii jego istnienia i życia?

„W sercu Edenu rośło drzewo, którego owoce miały moc przedłużania życia. Gdyby Adam pozostał posłuszny Bogu, mógłby nadal cieszyć się swobodnym dostępem do tego drzewa i żyć wiecznie. Jednak gdy zgrzeszył, dostęp ten został odcięty, a on zaczął podlegać śmierci. Słowa Boga: »Prochem jesteś i w proch się obrócisz« (Rdz 3,19), wskazują na całkowity brak życia”³⁷.

Tak więc od samego początku *Biblia* przedstawia nam dwie możliwości: życie wieczne, do którego zostaliśmy stworzeni, oraz wieczna śmierć, która jest powrotem do nicości, z której zostaliśmy pierwotnie wzięci.

Ciekawe jest to, że „drzewo życia” (Rdz 2,9), o którym *Pismo Święte* mówi, iż dawało nieśmiertelność, a które po raz pierwszy pojawia się w pierwszej księdze *Biblii*, pojawia się ponownie także w ostatniej jej księdze (zob. Ap 2,7; 22,2.14). Przypuszczalnie przesłanie tego jest takie, iż choć mieliśmy dostęp do drzewa życia, to utraciliśmy go wskutek grzechu. Ostatecznie jednak, gdy problem grzechu zostanie całkowicie rozwiązany dzięki Jezusowi i Jego planowi zbawienia, to odkupieni, którzy wybrali życie, otrzymają dostęp do drzewa życia, jaki ludzkość miała mieć zawsze.

Przemyśl to, jak twoje codzienne wybory prowadzą cię do ostatecznego wyboru między życiem a śmiercią.

³⁷ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 321.

W całej *Biblii* Bóg daje ludzkości dwie możliwości do wyboru. Każdy z ludzi może wybrać swoje ostateczne przeznaczenie.

Przeczytaj podane wersety. Jakie dwa wybory (dwie możliwości) zostały w nich wskazane i w jaki sposób to wyrażono?

J 3,16.....

.....

Rdz 7,22-23.....

.....

Rz 6,23.....

.....

Rz 8,6.....

.....

1 J 5,12.....

.....

Mt 7,24-27.....

.....

Ostatecznie nikt z ludzi nie może zająć neutralnej postawy. Zanim wielki bóg dobiegnie końca, grzech, szatan, zło, nieposłuszeństwo i bunt zostaną unicestwowione. Gdy to nastąpi, każdy z nas albo będzie żył wiecznie, zgodnie z tym, co Bóg pierwotnie zaplanował dla nas, i to jeszcze przed stworzeniem świata, albo poniesie wieczną śmierć, czyli dosięgnie go „zatrącenie wieczne, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego” (2 Tes 1,9). *Biblia* nie przedstawia nam żadnej innej możliwości do wyboru.

Jaki będzie nasz los? Odpowiedź na to pytanie zależy ostatecznie od nas samych. Mamy przed sobą wybór — życie albo śmierć.

Dlaczego w kontekście wyboru między życiem wiecznym a wieczną śmiercią biblijna prawda, iż ogniste i pełne udręki piekło nie będzie istnieć wiecznie, jest tak pocieszająca? Co moglibyśmy myśleć o Bogu, gdyby wieczna męka w piekle była naprawdę losem zgotowanym potępieńcom?

Pod koniec *Księgi Powtórzonego Prawa* — po długiej mowie o tym, co się stanie z Izraelitami, jeśli nie będą posłuszni Panu i złamią warunki przymierza — w 30. rozdziale tej księgi pojawia się obietnica, że jeśli Izraelici dopuszczą się nieposłuszeństwa i w wyniku tego znajdują się na wygnaniu, to Bóg przywiedzie ich z powrotem do ich kraju, jeśli tylko okażą skruchę i porzucą złe postępowanie.

Przeczytaj Pwt 30,15-20. Jakie możliwości do wyboru zostały dane starożytnym Izraelitom i jak odzwierciedlają one możliwości do wyboru przedstawione nam w całej Biblii?

Bóg mówi bardzo wyraźnie, że On, Jahwe, dał Izraelitom wybór, podobnie jak niegdyś Adamowi i Ewie w Edenie. Hebrajskie słowa *tow* oraz *ra*, przetłumaczone jako „dobro oraz (...) zło” w Pwt 30,15, zostały także użyte w Rdz 2,9 w nazwie drzewa „poznania dobra i zła”. Tutaj, jak w całej Biblii, nie ma neutralnego/kompromisowego stanowiska, czyli trzeciej możliwości do wyboru. Izraelici mogli albo służyć Panu i żyć, albo wybrać śmierć. Taki sam wybór mamy także i my.

Życie, dobro i błogosławieństwa albo co? Śmierć, zło i przekleństwa! Jednak z całą odpowiedzialnością można stwierdzić, że Bóg oferuje ludziom wyłącznie dobro, życie i błogosławieństwa. Skoro jednak odwracają się oni od Niego, wówczas naturalnym skutkiem ich decyzji jest zło, które ich spotyka, gdyż rezygnują z tego, co Bóg pragnie im dać.

W jakikolwiek sposób to rozumiemy, to jednak ludzie mają przed sobą tylko dwie drogi. Oczywiście jest także to, iż mają wolność wyboru między nimi. Rozważane wersety, podobnie jak i inne tego rodzaju fragmenty Biblii, zarówno *Starego Testamentu*, jak i *Nowego Testamentu*, mają sens jedynie w powiązaniu ze świętym darem wolnej woli, czyli wolności wyboru.

Pan niejako powiedział do Izraelitów:

— Tak więc korzystając z wolnej woli, którą wam dałem, wybierzcie życie, błogosławieństwo i dobro, a nie śmierć, zło i przekleństwo.

Wydaje się oczywiste, jaki wybór jest właściwy. A jednak wiemy, że Izraelici nie zawsze wybierali dobrze. Wielki bój między dobrem a złem był tak samo prawdziwy wtedy, jak i jest obecnie, a my powinniśmy się nauczyć na błędach Izraelitów, co się dzieje, gdy nie stajemy całkowicie po stronie Pana i nie wybieramy życia wiecznego oraz wszystkiego tego, co ten wybór niesie ze sobą.

Przeczytaj Pwt 30,20. Zwróć uwagę na powiązanie miłości z posłuszeństwem. Co mieli czynić Izraelici, by dochować wierności Panu? Jak te same zasady powinny być stosowane przez nas obecnie?

30. rozdział *Księgi Powtórzonego Prawa* zaczyna się od tego, iż Pan mówi, co się stanie, jeśli Izraelici okażą skruchę i porzucą swoje złe postępowanie. Jakież wspaniałe obietnice zostały im dane!

Przeczytaj Pwt 30,1-10. Jakie obietnice zostały dane Izraelitom przez Boga mimo zapowiedzi, co czeka ich, jeśli nie będą posłuszni? Czego uczy to nas o łasce Bożej?

Te słowa z pewnością były pocieszające dla tych, do których zostały skierowane. Jednak bardzo ważne było to, czy Izraelici nie odwrócą się od Bożych przykazań. Pan bowiem nie oferuje nikomu taniej łaski. Słowa te powinny im uświadomić miłość Boga oraz skłonić do miłowania Go i okazywania tej miłości przez posłuszeństwo Jego nakazom.

Przeczytaj Pwt 30,11-14. Co Pan powiedział Izraelitom w tych wersetach? Jaka jest zasadnicza obietnica w nich zawarta i jakie fragmenty *Nowego Testamentu* odzwierciedlają tę obietnicę?

W tych pięknych i niepodważalnie logicznych/sensownych słowach zawarte jest wezwanie. Pan nie prosi Izraelitów o coś, co byłoby ponad ich siły. Jego nakaz nie jest zbyt trudny ani niezrozumiały. Cel, jaki wskazuje im Bóg, nie jest zbyt odległy. Nie muszą oni sięgnąć do nieba ani wyruszyć za morze, aby wykonać to, co Bóg im poleca. Pan bowiem mówi:

— „Lecz bardzo blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je czynił” (Pwt 30,14).

To znaczy, że znasz je dość dobrze, aby je wypowiedzieć, i jest ono w twoim sercu, tak iż wiesz, co masz czynić. Tak więc nie ma żadnej wymówki dla nieposłuszeństwa. „Wszystkie Jego [Boga] nakazy są jednocześnie obietnicami siły niezbędnej do ich wykonania”³⁸.

Apostoł Paweł cytuje niektóre z tych starotestamentowych wersetów w kontekście zbawienia w Chrystusie, nawiązując do nich jako przykładu sprawiedliwości przez wiarę (zob. Rz 10,6-10).

Następnie, po słowach zawartych w Pwt 30,14, Izraelici zostali wezwani do tego, by dokonali wyboru między życiem a śmiercią, błogosławieństwem a przekleństwem. Jeśli dzięki łasce wybrali przez wiarę życie, otrzymali je.

Czy dzisiaj mamy inny wybór?

³⁸ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 238.

Jednym z najważniejszych elementów więzi przymierza między Panem a Izraelitami było oddawanie Mu czci. Izraelitów od innych ludów odróżniało między innymi to, że jako jedyny naród czcili prawdziwego Boga, a nie fałszywe męskie i żeńskie bóstwa pogańskie, w ogóle niebędące żadnymi bogami.

— „Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem, a oprócz mnie nie ma boga” (Pwt 32,39).

Przeczytaj Pwt 4,19; 8,19; 11,16; 30,17. Jakie ostrzeżenie jest zawarte w tych wersetach? Dlaczego ostrzeżenie to było tak potrzebne dla Izraelitów?

Tysiące lat temu, podobnie jak to jest i dzisiaj, lud Boży miał do czynienia z kulturą i środowiskiem, które w większości przypadków tworzyły normy, tradycje i poglądy sprzeczne z biblijną wiarą. Tak więc lud Boży zawsze musiał zachowywać czujność, by nie naśladować sposobu postępowania świata i nie czcić jego bożków.

Nasz Bóg jest „Bogiem zazdrosnym” (Pwt 4,24; 5,9; zob. Pwt 6,15) i tylko On, jako nasz Stwórca i Odkupiciel, jest godny naszej najwyższej czci. W tej sprawie także nie ma neutralnego stanowiska — albo oddajemy cześć Panu, który daje nam życie, dobro i błogosławieństwa, albo czcimy bożki, narażając się na zło, przekleństwo i grzech.

Przeczytaj Ap 13,1-15 i zastanów się, jak sprawa oddawania czci Bogu została przedstawiona w tych wersetach. Porównaj je z Ap 14,6-12. Jak te fragmenty *Apokalipsy Jana* odzwierciedlają dane Izraelitom w *Księdze Powtórzonego Prawa* (i w wielu innych fragmentach *Pisma Świętego*) ostrzeżenie przed fałszywym kultem?

Chociaż kontekst historyczny się zmienił, rozważana tutaj sprawa pozostała taka sama: Albo ludzie będą oddawali cześć prawdziwemu Bogu i przyjmą życie wieczne, albo ulegną naciskom, otwartym czy ukrytym, a może jednym i drugim, odwracając się od Boga i wybierając śmierć. Decyzja należy do każdego z nas. Bóg nie zmusił starożytnych Izraelitów, by poszli za Nim, i nie zmusi do tego także nas. W 13. rozdziale *Apokalipsy Jana* to bestia (zwierzę) i jej obraz postępują się religijnym przymusem. Bóg natomiast pociąga do siebie ludzi wyłącznie miłością.

Jak możemy się upewnić, że niepostrzeżenie nie odchodzimy od Jezusa do obcych bogów?

DO DALSZEGO STUDIUM

Czy to przed wiekami, czy dzisiaj — ludzie zawsze mieli wybór. *Wybór* to kluczowe słowo. W przeciwieństwie do pewnego pseudochrześcijańskiego poglądu, według którego jeszcze przed stworzeniem ludzkości Bóg przeznaczył niektórych ludzi nie tylko do wiecznego potępienia, ale i do wiecznej męki w ognistym piekle, *Pismo Święte* uczy, że nasz wybór życia albo śmierci, błogosławieństwa albo przekleństwa, dobra albo zła, zadecyduje o tym, co ostatecznie otrzymamy. Dobrze wiedzieć, że nawet jeśli ktoś dokona świadomie niewłaściwego wyboru, skutkiem tego będzie śmierć — wieczna śmierć — ale nie wieczna męka w niegasnącym morzu ognia.

„»Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, naszym Panu« (Rz 6,23 BD). Podczas gdy sprawiedliwy dziedziczy życie, udziałem bezbożnika jest śmierć. Mojżesz oznajmił Izraelowi:

— »Kładę dziś przed tobą życie i dobro oraz śmierć i zło« (Pwt 30,15).

Śmierć, do której odnoszą się powyższe cytaty, nie jest tą samą, którą zapowiedziano Adamowi, ponieważ cała ludzkość ponosi konsekwencje jego upadku. Mowa tu o *drugiej śmierci* (zob. Ap 2,11; 20,6.14; 21,8), którą przedstawiono w opozycji do wiecznego życia³⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Podczas pierwszej części nabożeństwa sobotniego omówcie zagadnienie poruszone we wtorkowej części lekcji: Czy Bóg bezpośrednio sprowadza tu i teraz karę za nieposłuszeństwo, czy raczej kara następuje jako konsekwencja czynów nieposłuszeństwa wobec prawa. A może jedno i drugie jest prawdą? Czy w różnych przypadkach może być różnie? Jak możemy zrozumieć tę kwestię?

2. Czego uczą słowa przytoczone w powyższym cytacie Ellen G. White o mocy Bożej dostępnej nam w celu pokonania grzechu?

3. Przeczytaj Rz 10,1-10, gdzie Paweł cytuje Pwt 30,11-14, wyjaśniając zbawienie przez wiarę w Jezusa w przeciwieństwie do poszukiwania zbawienia i sprawiedliwości przez prawo. Dlaczego Paweł zacytował te wersety z *Księgi Powtórzonego Prawa*? Zwróć szczególną uwagę na Rz 10,10: „Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu”. Co Paweł przez to rozumiał?

4. Jakie poglądy wyznawane w twoim kręgu kulturowym, społeczeństwie i najbliższym środowisku mogą być dla ciebie niebezpieczne oraz prowadzić cię do fałszywych kultów, jeśli nie zachowasz należytej ostrożności?

³⁹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 327.